

ikke kan vække Betænkeligheder med Hensyn til Sagens Gennemførelse, naar man ellers finder, at den foreslaaede Ordning vil være betimelig for det danske Skovvæsen.

Jeg har som sagt bestræbt mig for paa bedste Maade at forene det, som ligger de modstaaende Anskuelser imellem, men i øvrigt er det ikke saa meget Ordningens Rammer, hvorpaa det kommer an, som derpaa, at den Mand, der faar den samlede Ledelse, og paa hvem Ansvaret hviler, er den rette Mand paa den rette Plads, og at det saa maa lykkes under disse Forhold at tilvejebringe saadanne instruktorske Bestemmelser, at Initiativet i de enkelte Distrikter kan faa Lov til at udfolde sig saa frit, som det i øvrigt er foreneligt med en samlet Ledelse af det danske Statsskovvæsen.

Jeg har med Villie undgaaet at tage Flertallets eller Mindretallets Forslag frem og inoødegaa dem paa de forskellige Punkter, paa hvilke jeg ikke har kunnet være enig med dem. Studiet af disse Forhold vil jeg overlade til det høje Tings Medlemmer, naar de have faaet omdelt den Betænkning, hvortil jeg ikke har kunnet støtte mig. I øvrigt henviser jeg til de Forslaget ledsagende Motiver. Jeg erkender, at det er sent i Dag den 15. Marts at fremsætte et Forslag som dette, der jo ikke er saa ganske ubetydeligt. Imidlertid nærer jeg dog noget Haab om, at det maa kunne lykkes at føre det igennem, hvis Rigsdagen skulde blive samlet, forhaabentlig ikke saa helt længe, men dog noget ud over 1. April. Hvis dette skulde ske, vil jeg haabe, at der kunde være nogen Mulighed for at gennemføre Forslaget, hvis man kan være enig med mig i de til Grund liggende Principper. Det er ønskeligt at faa Sagen ført igennem hurtigst muligt, da vi netop staa saaledes i det, at den ene af de tre Overførstere er traadt tilbage, de to Inspektioner ere foreløbig lagte ind under Kammerherre, Overfører Müller, men som samtlige ærede Medlemmer vistnok vide, er Müller en Mand, som har naaet de 70, og det er en offentlig Hemmelighed, at han har indgivet sin Afskedsbegæring, saa vi i Virkeligheden i den nærmeste Fremtid kun kunne regne med en af de for kort Tid siden værende tre Overførstere, saa af disse nærliggende Grunde er det ønskeligt at komme til en Nyordning, da Kravet om en saadan i øvrigt har været rejst.

Hertil skal jeg indskrænke mine Bemærkninger, idet jeg anbefaler Forslaget

til den velvilligste Behandling, og hvis det er gørligt for det høje Ting at fremme det saaledes, at det forholdsvis hurtigt kan komme ned i det andet Ting; det vilde være særdeles ønskeligt for Sagens Fremme.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Indenrigsminister, for at han kan fremsætte de før anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Den 25. Oktober 1909 blev der af Ministeren for Handel og Søfart nedsat en Kommission eller et Udvalg, der skulde udarbejde et Forslag til Lov om Aktieselskaber. Dette Udvalg kom hurtigt til den Opfattelse, at det vilde være ret nødvendigt samtidig med at give en Lov om Aktieselskaber tillige at faa Bestemmelser vedrørende Andelsforeninger eller Andelsforetagender, bl. a. af den nærliggende Grund, at man, idet man skærper Kravene til Aktieselskaber, baade med Hensyn til deres Start og Offentliggørelse af Status o. s. v., kan løbe Fare for, at Foretagender, der efter deres Art og Natur i Virkeligheden burde være og betegnes som Aktieforetagender, prøve paa at klare sig som Andelsforetagender og ved Proformabestemmelser maaske paa den Maade unddrage sig Aktielovgivningens Krav. Da Udvalget derfor mente, at det var rigtigt samtidig at træffe Bestemmelse vedrørende Andelsforetagender, fik det Ministeriets Tilslutning til, at der blev udnævnt et Par Mænd, der havde praktisk Kendskab til Forholdene vedrørende Andelsforetagender. Disse Mænd have da tiltraadt det i Forvejen nedsatte Udvalg og sammen med det udarbejdet Forslag saa vel til Lov om Aktieforetagender som til Lov om Andelsforeninger. Det er det sidste Forslag, som jeg herved har den Ære at forelægge uforandret for det høje Ting. Selvfølgelig knytter dette Forslag sig i mangt og meget til Aktielovforslaget, der bliver forelagt af min ærede Kollega, Ministeren for Handel og Søfart. Det er maaske overflødig at tilføje, at der selvfølgelig kan foretages Ændringer i det af Kommissionen udarbejdede Forslag. Naar saa modstridende Anskuelser, som der jo findes paa dette Omraade, skulle sammenarbejdes saaledes, at der opnaas Enighed — og det er jo lykkedes i Kommissionen —, maa man slaa af paa de Fordringer, der af de enkelte anses for de mere ideelle. Allerede af den Grund siger det sig selv, at der specielt fra Andelsfolkens Side er ret